

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megje enik minden héen egyszer: Csü ör ökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Szerkesztőtárs: **Szóllósi Jenő.**

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvárt

Szerkesztőség és kiadóhiva a: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

»Warum? — Darum!«

E czímmel bocsátotta közre a mi jó szomszédunk a „Sieb. D. Tageblatt“ szerdai számában három hasábos vezércikkét, elénekelvén benne a zsidókról mindent, csak szépet és jót nem. Felrója benne az egyesekről lekapott emberi hibákat az egész fajnak, az egész nemzetnek. A szűkfejű szerkesztőségnek — kifogyván az „Unser Deutschlandot“ dicsőítő cikkekből, — témája nem akad, hát neki esik békés felebarátainak. Megfujja a gyűlölködés riadóját.

Tudjuk, jó régen látjuk, hogy e tisztelt lapra átragadt a „Vaterland“ antisemita bölcsesége, hogy a Lueger bagázsával egy követ fuj, de hogy ennyire beléüt az antisemita nyavalya, s evvel még magyarfaló programját is bőviti, nem hittük vón.

Igazán, szivemből sajnállak szegény német, hogy csaholsz, ordítsz torkod szakadtából! Hiába erőlködöl, pukkadozol és esz az irigység dikálta méreg: a világ sorát te nem fogod megváltoztatni.

Vérszemet kaptatok tán bécsi elvtársaitoktól s garázdálkodni akartok, fölfordulást teremteni magyar földön is! Egymás ellen lázítani a nemzetiségeket, a más-más hitet követőket — lehet rögeszmétek, de ez csak megmarad rögeszmének, ilyenre a magyar talaj nem alkalmas.

Az a szomorú, egyszersmind kacagató látvány, a mit Bécsben teremtettek, az is csak ideig-óráig tart.

Most a vak is látja, hogy soha bénább, betegebb, tehetetlenebb népség nem élt e föld hátán, mint az a Schneider-Zueger & C. náczió.

Mézes szavakkal megrészegetve, ígéretekkel mámorba ejtve egy néptömeget — a mi a zsidóké, mind a tiétek lesz! — e jelszóval jutottak pár napi uralomra. S uralomra jutva egyik gyalázatos skandalumot a másik után követték el.

Hát ezek az urak kormányozzák az országot, ez a sereg, mely gyűlöletet terjeszt, boldogítson népeket?

Undorral fordul el tőlük minden józan ember. És ti: jámbor szebeniek, tegyétek le a rózsaszínű szemüveget és nézzétek kijózanodva a bécsiek boszorkánytánczát. Hát hozhat ez áldást rátok?

Hisz elöttetek szent ezél nem lebeg. A ti vezéreitek is rakásra önző emberek, a kik e politikával magukra fordítják a figyelmet, sütkéreznek benne s ily uton, módon kívánnak hivatalhoz juthatni, meggazdagodni. Nem látjátok hogy azok napról-napra és hosszú éjszakákon át azon törik furfangos fejüket, hogy új hazugságokat, rágalmozásokat, fogásokat találva ki, megszédítsék a bizva-bizókat, a könnyen hívőket.

Az ily garázdálkodás soká nem tarthat ott sem.

És itt? Verjétek ki fejeitekből ezt a rögeszmét.

Térjetez észre! Magyarországon, hol a szabadság! testvériség! egyenlőség! varázsszavai lengenek, az ily undokságnak talpatnyi hely sem jut.

Itt csak e három jelszóval lehet boldogulni. Es nem hiszem, hogy nektek jobban izlik

az az antisemita méreg; mikor bevették ezt a boszorkány üstjén forralt bódító italt: az antisemita bölcseséget, hát lázba hozott egy kissé. Kijózanodtok majd ti belőle, és ki a ti „G“-tek is, és nem gyujt többet kénköves lángot, melynek füstje fojt és elkábit. Először is magatok vesztétek el benne. A feléje közeledő, messziről érezve a szagot: kerekét old.

Ti az antisemitizmus malasztjával akarjátok meghódítani compániátok számára a világot s azt hiszitek, hogy a gyűlölködéssel, mely ügyetek motora, eléritek azt. Oda szegődtél te is, jámbor Tageblatt a hitvány bécsiekhez trombitásnak.

Pedig lám, a saját olvasóközönséged nevet rajtatok legjobbat, a kinek szórakoztatására irta meg hibbant velejű „G“-tek az ő Warum-darumos cikkét.

Mit is akartok ti tulajdonképpen?

Szállka szemetekben a zsidó. Az a becsületes, törekvő és iparkodó zsidóság, mely munkáságával, életrevalóságával minden téren csak a magyar haza javára dolgozik. Megfojtánátok egy kanál vízben — ha úgy lehetne — a jó hazafit, a derék katonát, a hangyaszorgalmú munkást, az ügyes, becsületes kereskedőt, a könnyű tollú író: a zsidót, a kiknek mindegyike ezer akadályt gördit elébetek. Kiölnétek ezt az egész népfajt, hogy mindenük nektek jusson, s nemzetiségi rögeszméteknek így szabad legelője legyen. Mert ebben is gátat ver nektek a zsidó.

Ime, ez az igazi „Darum“, amely a ti antisemitaságokat szüli; ez bökte „G“ uram ujába a pennát.

TARCAZA.

Hervadáskor.

Házam megett kis kert nyílik,
Hova mindig ki-ki járok
S el-elezem, hogy hervadnak
El a szegény kis virágok!

Elhagyta, ki öntözgette
Apolgatta szegénykéket,
Ugy fonnyadnak, mintha ők is
Velem együtt éreznének!

Virágos kert volt a szivem,
Nyílt benne sok szép virág,
De letépte durva kézzel
A mostoha, irigy világ!

Ifjuságom édes álma
Telve vágygyal, reménységgel
A tengernyi csalódásban
Rongyföszlányba omlott széjjel!

S el-eljárok a kis kertbe
Keresni a multat talán? ...
Oh nem, hanem elmerengni
Ifju vágyak elmúlásán ...

S úgy fáj, hogy e kis virágok
Pusztulását egyre látom!
Mégis nézem ... hervadásuk
Jelképezi ifjuságom! ...

Holler Lajos.

A matróz.

— A „Gyulafehérvári Hirlap“ eredeti tárcája. —
Irtá: **Altmann Rella.**

Koromsötét van még. A csillagos éjszaka csak nem akar felemelkedni, jól esik neki a zöld lágy kebelén.

pedig közel van már nagyon az elváláshoz s mégis olyan csendes, nyugodt. Csak a folyó zsongó habjai, a gőzhajó kerekének lapátolása töri meg a csendet. Megtöri, de nem zavarja, oly jól illik az éj némaságához.

A hajó fődélzetén matróz ül, neki támasztott könyökkel. Gondolatai a remény és lehangultság végletei közt száguldanak: vajjon előtalálja e majd ha odaér, imádott Böskéjét s elmondhatja-e neki azt a sok mondani valóját? Aztán lehanyatlak karja; felemeli izzó fejét s oly mereven néz a messzeségbe, mintha onnan akarná leolvasni azt, a mit százszor kérdezett már önmagában.

— Hü maradt-e hozzám?

Mindenki alszik még a hajón, a merengőt a fedélzeten nem zavarja ki sem; a loceszánó habok csak ringatják ábrándjait. Messze tévelygő tekintete, mintha átakarná hatni az éj sötétjét: úgy szeretne látni a távolba. Majd fölkel, izmos vállait oda támasztja a füstölő keménynek, mellette kerekét forjat, gyorsítani szeretné a hajó haladását.

Lelkét nyugtalan vágyak égetik, képzelete tova szállong innén a messze multba és a mosolygó jövőbe.

Ott lenn zugsnak a habok; a kemény sűrű, fekete füstje a sötét éjszakába elegyedik, de az ifju itt hagyja a sötét éjt, a zugó habokat, a gőzhajó lármáját: képzeletben Böskénél van. Messze időben és messze térben. Ott van ő képzeletben a Duna partján egy kis mezővárosban. Még egy nébány óra és viszontlátja szülőföldjét és Böskéjét. Böskéjét, hogy egybekeljen vele örökre s csak a halál legyen képes őket egymástól elválasztani. Hisz Böske maga mondta neki egy évvel ezelőtt:

— Mikor visszajössz és biztos állásod van, tied leszek, megtanítalak arra, mi az igazi boldogság.

Eltelt egy, év azóta megemberelte magát, állása van, eleget szerez, hogy családot tarthasson fönn s — boldogan mosolyog.

A beszédes, színpompás vidéken keresztül kanyarodó folyó irigy habai felzsonganak hozzá:

— De hátjha hűtlen lett?!

Oszladozni kezd a sűrű sötétség; a pirkadó hajnal küzd hatalmáért az éji homálylyal. A kékesszürke köd elhalványul csillagereivel s rózsaszínű fátyolba burkolódik az ég alja, amott a kopár szikla, a száraz avar, az egész hegy. Ezt áttöri az erdő zöldje, a tulmeszse kékellő magas hegyláncolat, az uszkáló felhő. A bajó halad. S gomolyg, gomolyg a megragadó szín-avar, mint egy-egy óriási, szél által kergetett viharfelhő, melyre a felbukó nap vöröses, égő zománczot lehel. — Szép nap lesz ma.

* * *

Felkelt a reggel. Felébredt álmából a csendes természet. Tavaszi napfény rezeg a gyenge fűszálon, nevető derű a kék égen, édes szél a rügyező galyak közt. Ott csillog a harmat minden fűvön, minden virág kelyhében; aranyos napsugár felkölti a dalos pacsirtát, mely trillázva köszönti az új napot. Az erdőszélen, a mezőn lörinczlepkék keringnek. Milyen gyöngédséggel, milyen olvadással csókolózik lepke urfi és lepkekisasszony. Ni hogy nézi a matróz, hogy örül, nemsokára ő is így teszen ...

* * *

... Duna partján szép kert diszlik, benne hosszú nyírfák emelkednek fel és susognak ott a magasban, illatos rózsabokrok illattal töltik be a levegőt itt lenn; kellemes illat, a mit a szél összeolvaszt az erdő vad, természetes, nyirkos illatával. A bokrok között sűrűg

Abban a 3 hasámban „G“ ur egyebet se mond, minthogy fáj látnia, hogy a zsidó akármerre járjon: szellemi és anyagi tőkét gyűjt (és a mellett nálunk magyarosodik is!) Ez bánt titeket nagy Schneider, nagyobb Lueger és még nagyobb G. Bánt, mert erre az együgyű nimet nem képes. Az egész cikkből pedig kilóg a lóláb; kirí a gyűlölet s rágalmazás, a szemtelen hazudozás.

Oh szerencsétlen flótások ti! Mit dudoljátok ti is el Lueger nőfát, mikor már ország-világ-iseri őket, bóbortjaikat s megvető undorral fordul el tőlük. Velök csak a csőcselék proletár had tart. Ezekkel akartok egy csárdában dudálni? Vállalkoztak arra, hogy más józan emberék esztét is elesavarjátok itt, nálunk?!

Hiábavaló munka! Hagyjátok abba az antisemita bölcsességet, e hitvány kenyeret: a faj- és vallásgyűlöletet. Nem okos embernek való mesterség ez.

És irjatok terjengős cikket a szeretetről, a felebaráti szeretetről; oktassátok német ajku polgártársainkat a honszerelemre, az áldozatkészségre, munkálkodjatok velünk közösen a hon boldogulásán és ne huzzatok szét! S ha úgy néha napján kezetekbe veszitek a morális léniát első sorban lajthántuli sógoraitok elevenjére koppintatok véle, és ne bántsatok jó, magyar hofi-társainkat: a zsidókat.

Öreg Szöllő.

Nyílt szó.

Mabonnap kilencz éve lesz annak, hogy a tollat kezünkbe vettük s megindítottuk e lapot.

Sok, nehéz megpróbáltatáson mentünk azóta keresztül. És sokat kelle küzdenünk. Mily nagy szó, mily merész vállalat volt 9 év előtt ily nemzetiségektől tarkázott városban megindítani egy magyar lapot.

Alltunk elébe s törhetetlen erővel fogtunk volt neki a munkának. Ma már vagyunk annyira, hogy bizony más anyanyelvű polgártársaink is kezükbe veszik e lapot. Sőt alig várják megjelenését. S ez nekünk elég erkölcsi siker. Megtudta ez a lap teremteni a maga olvasó közönségét; kezdettől fogva mind e mai napig érdeklődést tudott szerezni. S mi bizonyos jóleső érzéssel mondhatjuk, hogy lapunk a legjobban szerkesztett lapok közé tartozik s kiállja a versenyt bármely más vidéki lappal.

Mert szemünk előtt csak egy cél lebeg: a város, a lakosság érdekeinek megvédése.

a vidám Böske, nevet az ajka, nevet a szempárja! úgy sétál le a partra édes atyjához, a ki megy most halászni, a mire visszatér rendszeren öreg este van. Így megy ez minden másodnap. Az öreg halász megcsókolja lányát s dolga után lát. Ez pedig lehtől a rózsabokor oldalába s oly édes lágán kezd énekelni:

„Csak titokban akartalak szeretni.

„De ki . . .

Ki rezgeti itt a bokrot? . . . Az úrfi, aki gonosz mosolylyal közeledik Böske felé. Olelésre nyitják karjaikat. S mig az úrfi átkarolva tartja a leányt, (bizonyára nem először) mézes beszéddel kecségteti tele szép fejecskéjét: — csolnak köt ki a parton, a matróz csolnaka. Kilép, örömtől sugárzó arccal siet a kertbe, hol már messziről látja Böskéjét világos kék ruhában, gyermekded angyal arczával mosolyogni; az ő Böskéjét látja és . . . jaj! mi nyilalt úgy a szívébe? Jaj, mit látott!

Szédült, fordult vele ég és föld, megbénította a látvány. Tagjai, mintha megvolnának kötözve, oly neheznek. Nyomasztó érzés hálózta be minden gondolatát.

Néhány pillanat előtt azt hitte még, hogy a boldogság hajnala reá is földereng. Ép egy éve, hogy egy szép alkonyon e remény a szívébe költözött, egy éve, hogy táplálja és most . . . most szétmarcangolva reménye, hite, boldogsága.

* * *

Ismét egy éj.

A hajó gyorsan uszik tova a sötét folyamon; — a matróz most is künn áll a hajó fedélzetén. Messze, messze visz utja, egészen be a tengerig, mely oly végtelen nagy, mint mily nagy a matróz fájdalma, ki busan hallgat az esti szél füttyülésére:

— Bizony ő hűtlen lett!

Ezt értette a habok csacsogásából, a falevelek suttogásából:

— Ő hűtlen lett!

Küzdeni fogunk ezentúl is a nemes eszmékért, közharcosai leszünk a humánus, kulturális és szabadelvű eszmének, előmozdító városunk közjavanak és érdekének. *Halhatósan fogjuk ezentúl is támogatni a közérdekű és hasznos dolgokat, míg ellenben a visszás és kőzhátrányukat, a félszűzségeket ostarozni lesz főtekevésünk.* Hirdetői leszünk továbbra is a felekezetek közötti békének, a nemzetiségek közötti egyetértésnek, az emberek közötti szeretetnek. *Lelekedéssel törekszünk a társas élet elevenebb léktetésére, a jólét és boldogság fokozására, izmosításra.* Leszünk e mellett továbbra is a helyi események hí és megbízható kronikásai.

Ime dióhajban programunk, melynek 9 éven át voltunk tollvivői, önzetlen harcossai. Eddigi multunk garancia arra, hogy benne a közönség egy önzetlen harcossát találja a közéletnek. Megerősödvé és megizmosodva szerkesztőségünket kibővitve vállalkozunk a további küzdelemre.

Midőn kitűzött célunknak bűn akarunk szolgálni, nem mulaszthatjuk el a t. közönséget az anyagi támogatásra is felhívni.

Lapunknak van ezer olvasója is! de előfizetője soványan van. Az ezer olvasó majdnem mind a kávéházakban, vagy kölcsönzés útján olvassa e lapot. Olvassa, mert hát érdekli: hisz a saját ügye-dolga, érdeke van szová téve benne. Egy lap fentartása igen nagy anyagi áldozatokba kerül s így a lap az anyagi támogatást jogosan várja és nem érheti be azzal, hogy sok az olvasója, előfizetője pedig alig van.

Ezért kérjük a t. közönség fokozottabb támogatását.

A „Gyulafehérvári Hírlap“ szerkesztősége.

Megyünk a vöröskereszt mulatságára!

A szőkehajú kis leány a sarokba húzódva duzzogott.

Az ember sokszor duzzog, mert egyéb dolga nincsen, de Elluska nem időtöltésből húzta fel az orrocskáját. Duzzogott, mert volt oka rája.

Hogy is ne! Mikor a papa erőszakkal ki akarja mutatni, hogy ő nem született római katolikus, hanem ember evő kanihál, valóságos zsarnok, olyan, milyenek a francia drámákban tucsat számra teremnek.

Az a kedves, drága jó papa, akivel a parafadugót is meg lehet etetni, ha azt csokoládéba mártják, az a mindig mosolyó szelid papa, a kinek a haragvó szeme is csak nevetni tud — most egyszerre nagy komolyan arra a meggyőződésre jut, hogy ilyen fiatal leányoknak nem való a „Vöröskereszt“ mulatsága.

Nem, ez sok! Ezért méltán szomorkodhatik Irénke, ki már egy héttel előbb azzal a bűbajos gondolattal hajtotta le szűzi fejecskéjét a bopárnákra, hogy egy mámoros csárdást, egy végtelen édes, egy végtelen hosszú négyest fog táncolni Ő vele. (Természetes, hogy nagy Ő-vel mert az idéző jelek közé ékelt kis „ő“-vel csak iskolás lányok szoktak táncolni; Irénke pedig a hosszú szoknyával együtt kinőtt az iskolából.)

S a papa most durva kezekkel markolt ezekben a rózsaszínű álmokba, hogy nem maradt azokból semmi, épen semmi.

Elluska sir . . .

Egyszerre megszólal a rettenetes papa:

A pipámat!

Az ebédlőn keresztül futó szobaleány a pipatoriumhoz sietett s kiemelt abból egy karesű tajték pipát s az urhoz vitte. Ez nagy haragosan mordult reá:

— Nem magától kértem!

Juczi (melyik szobaleányt nem hívnak Juczinak) ijedt arccal tette vissza a pipát a helyére.

Irénke könnyesszémeiből pedig egy hunczut, kacagó sugár tört elő. Hirtelen elhatározással az állványhoz lépett, s leemelt onnan egy másik pipát, egy simát, faragás nélkülit, azt, a mit a mama vett a papának karácsonyra. Aztán megtöltötte, fidibuszt sodor az asztalon fekvő újságpapírból s oda térdelt a papuska elé. Azt előbb megcsókolta, a pipát a szájába adta s kerekre nyílt őszinte szemekkel szólt:

— Papuskám! Nem azért vagyok olyan figyelmes, hogy elvigyél a vöröskereszt mulatságára! Biz Isten.

A kanihálnak elnevezett apa egykedvűen gyújtott rá, s észre sem vette, hogy a háló ki van rá vetve.

Visszaadta a csókot a lányának.

Ez volt a döntő fordulat. A kis czieza elkezdett bizelkedni, dorombolni ott a papája ölében; hol bajuszát pödörte meg, hol a kibomlott nyakkendőt kötötte meg csokorra, hol a kialudt pipát gyújtotta meg újra.

Keresse a motivumukat a filozofus, elég az hozzá, hogy mire a pipa negyedszer aludt ki, akkor Elluska már azon tárgyalt, vajjon milyen keztyűt vegyen az

új ruhához, melyet az a hunczut, az az emberevő papus előre megrendelt.

— Ugy-e papuskám, meglepetést akartál vele szerezni, hogy elvigyél a mulatságra? — kérdezte Elluska.

A papát válaszhhoz sem hagyta jutni, hanem macskagyorsan a nyakába ugrott s összecsókolta azt a száját, mely végre szentenczia képen mondta el a várvavárt kijelentést:

— Készülni lányok, asszony, elmegyünk vasárnap a vöröskereszt mulatságára.

ööö.

A vidéki sajtó.

Budapest, 1895 június hó 25.

A vidéki hírlapok száma az utóbbi statisztika szerint ismét növekedett, a mi kétségen kívül a vidéki hírlap irodalom erősbödését és fejlődését jelenti. Különösen nagy haladást jelent, hogy a vidéki hírlapok túlnyomó része ma már teljesen irodalmi színvonalon áll s hivatásának tökéletesen megfelel. Ez tény, melyről bárki is meggyőződhetik, ha figyelemmel kíséri a vidéki sajtó működését.

Mégis gyakori a panasz, (néhány vidéki lap vezető-cikkben foglalkozik vele), hogy a vidéki sajtó elnyomott; a fővárosban számban sem veszik s a városi sajtó alig akarja észrevenni.

E szemrehányásoknak csak a fővárosi napi sajtóra vonatkozó része lehet némileg indokolt, mert tény hogy ez jóval fölötte áll a vidéki sajtónak; de ezen nagyságában részt vesz a vidéki sajtó is, melynek közérdekű és fontosabb híreit szabadon ölozza.

Némely vidéki organum maga teszi tönkre reputációját, s mikor különböző pártárnyalatú fővárosi napilapról a legképtelenebb reklám híreket teszi közzé, — nem is a nyílt térben, hanem a hírek rovatában. Ez utóvégre gusztus dolga; de az embert gondolkodásba ejti, hogy akadhat komoly elvű olvasója az ilyen vidéki lapnak.

Ilyen céltévesztett irányú lapocska ma már hála Isten, kevés van. — A vidéki sajtó ma már büszkén tekinthet maga elé, mert nélküle nagyon gyöngye volna a betedik nagy hatalom.

Mégis a hatalmas vidéki sajtó több figyelmet érdemelne, különösen most, midőn az ezredéves Magyar-ország jubileuma előtt állunk. Ma már a vidéki sajtó nem csak a megyei belügyek és társadalmi kérdések szóvivője, hanem lelkes támogatója az egész ország közügyeinek.

Az ezredéves kiállítás látogatottsága és a jubileum sikere egyrészt a vidéki sajtó propagandájától függ. A vidéki iparosnak, kereskedőnek a helyi közlöny a legkompetensebb tanácsosa s ezért ismétlem, a vidéki sajtó több figyelmet érdemelne.

Egy igen fontos terv merült az utóbbi időkben fel, melynek megvalósítása most csakugyan aktualissá lett.

Az ország szíve Budapest között állandó összeköttetést kellene biztosítani a vidéki lapszerkesztőségek részére. Ez csak úgy volna elérhető, ha minden vidéki hírlap részére egy Budapestre szóló állandó vasúti menetjegyet engedélyezne a miniszter.

Az ország közvéleményét nagyobbbrészt ma már a vidéki sajtó képezi. Ezért szükséges, hogy a vidéki lapszerkesztőségeknek s z a b a d b e m e n e t biztosítsák az ország szívébe.

Tekintve azt, hogy így a vidéki sajtónak, több alkalma lenne a székes főváros érdekeivel és viszonyai-val foglalkozni: ez a lépés hatalmasan előbbre vinné a mi szép Budapestünket a világvárosiasság felé.

Reim Lajos.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1895. június 27.

— **József kir. herceg ő fensége** f. hó 25. érkezett este N. Enyedre az ott elhelyezett m. kir. honvédség megtekintésére. Másnap délelőtt csapatszmlét tartott s délben tovább utazott.

— **Kinevezés.** A belügyminiszter Ebergényi Sándor drt, verespataki jár. szolgabíró főispáni titkárrá nevezte ki; az új titkár f. hó. 21-én tette le a hivatali esküt s foglalta el fontos hivatalát N.-Enyeden.

— **Kinevezés.** A belügyminiszter a kolozsvári „Karolina“ országos kórháznál megüresedett egyik másod orvosi állásra nagy-enyedi születésű Sajtos Károly egyetemi orvostudort nevezte ki. Gratulálunk.

— **Meghívó** az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyletnek 1895. június hó 30. án d. u. 3 órakor Gyulafehérvárt a városház tanácstermében megtartandó VIII. rendes közgyűlésére. A közgyűlés

tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Titkári jelentés. 3. Felolvasás. Tartja Veszely Károly prépost-plebános úr. 4. Muzeum — könyvtári jelentés és a kiküldött bizottság jelentése. 5. Pénztárnoki jelentés és a vizsgált bizottság elentése. 6. Tisztujtás, a választmány egy negyedrészenek kisorsolása s helyébe új választás. 7. Esetleges indítványok, melyek azonban a választmányi ülésen bejelentendők. Közgyűlést megelőzőleg d. e. 11 órakor választmányi ülés tartatik. Jegyzet. Közgyűlés napján d. u. két órától háromig az egyleti tagok és érdeklődők a muzeumőr és az ásatások vezetője fog szíves felvilágosítással szolgálni. Gyulafehérvárt, 1895. junius 23-án. Csátó János, kir. tanácsos alispán elnök, Kórodý Péter, titkár.

— **Jótekonyság.** Mély köszönetét és háláját fejezi ki főgymnasiumunk mindazon jótévők iránt, akik jótekonyságukkal tanulót adtak nemes lelküknek, intézetünk iránt tanusított szeretetüknek. Mert csak ez által voltunk képesek jutalmazni azon ifjakat, akik a lefolyt 1894—95 ki tanévben, a testi nevelésre ma már annyira fontos tornaszatot egész odaadással gyakorolták. Az adakozók névsorát, ugyszintén a kiadásokat szükségesnek tartottam e helyen is nyilvánosságra hozni. A kibocsátott két gyűjtő iv szerint adakoztak a következők: Nagyméltóságú Lőnhárt Ferencz püspök kegyelmes urunk 20 Korona. Nsg. Fábán Sándor ur 4 Nsg. Imets F. Jákó 3. Nsg. Tamási Aron 2, Nsg. Tódor József 4, Öelberg O. 1 K., Szigei N. 1 K.; Kóvian N. 1 K.; Fröhlich Gyula 4 K.; Özv. Joksmán Nándorné 3 K.; Cserba N. 1 K.; Jakabffy Albert 2 K.; Salmen N. 4 K.; Morenó K. 6 K.; Körner József 2 K.; Wellesz N. 1 K.; Kádár Miklósné 1 K.; Ifj. Jónász Mihály 1 K.; Körner Ignác 1 K.; N. N. 1 K.; N. N. 1 K.; Ifj. Jónász Adolf 1 K.; Weisz Adolf 1 K.; Jónasz Adolf 2 K.; Wolf Mór 1 K.; Issekutz János 2 K.; Polonyi Géza 1 K.; Butyka Sándor ftdő 2 K.; Hejja Kálmán ftdő 1 K.; Kádár Miklós 1 K.; Novák Ferencz 2 K.; Papp György 1 K.; Fürst Dávid 1 K.; Jónasz Dávid 1 K.; Kohn L. 1 K.; Körner N. 1 K.; Gyergyai N. ftdő 1 K.; Straubert Odön 4 K.; Dr. Setz Károlyné 4 K. Összesen: 93 Korona és 5 drb. érdemdisztimény Morenó K. ajándéka. — Kiadások: 1. Egy nemzeti zászló a tornászok részére 38 Korona. 2. Érdem disztimények 5.2 K., 3. Száz drb. műsor 5,0, 4. Akadálygát 3,0. Két napszám 2,0, 6. Vegyes kiadások 2,6 összesen: 55,7 Korona. Jutalmak: Egy főnyeremény 5 K.; három elsőrendű nyeremény 9 K., öt másodrendű nyeremény 10 K.; öt harmadrendű nyeremény 5 K.; kilencz negyedrendű nyeremény 9 K. 80 fillér. összesen: 38 Korona 80. Bevételek 93 K. Kiadás 93 K. Szentgericezi Nagy Géza.

— **Meghívó.** Az erdélyi róm. kath. Irodalmi Társulat 1895 évi XVIII. rendes közgyűlését július 2-án d. e. 10 órakor tartja Gyulafehérvárt, a püsp. lyceumban, melyre a t. tagokat s a Társulat ügye iránt buzgólkodókat tisztelettel meghívjuk. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Alkalmi felolvasás. 4. Számadások megvizsgálása. 5. Szerkesztők és ellenőr választása. 6. Indítványok. (Melyek a gyűlés előtt 24 órával az elnökségnek bejelentendők.) Gyulafehérvár 1895. jun. 20. Dr. Tódor József, elnök. Bálinth György titkár.

— **A vakok hangversenyéről,** a mely tegnap a „Naphoz“ című szálloda tívtermében rendeztetett térszike miatt csak annyit referálhatunk, hogy hangversenyzők legnagyobb részt saját szerzeményükkel továbbá Liszt, Chapin és Wieniarsky kitünően előadott zenedarabjaival nagyon is kiérdemelt tetszést és viharos tapsot nyertek. Kár, hogy a terem csak félig volt telve. Hiába, a mi gyulafehérvári közönségünk nagy része az igazi művészetet, vagy megérteni nem képes, vagy pártolni nem akarja. Nem csoda hát, ha városunkat nagy művészek, mint eddig, a jövőben is gondosan ki fogják kerülni.

— **Az országgyűlési képviselő választók** névlajstromát a helyi bizottság összeállította s 14 napra a városházán ki is függesztette, — a kinek neve aztán kimaradt a lajstromból, vagy a kinek kifogása van egyesek ellen, tegye meg feljelentését július hó 5-ig, mert későbbi felszólalások, nem fognak tekintetbe vétetni.

— **Czirkusz!** Aradról látogat el hozzánk Özv. Endersné jelesen szervezett műlovardája s csak rövid időre; közönségünknek alkalma nyílik élvezetes estékre, melyeket mostanában nélkülöz. Hiszszük, hogy a nagy személyzettel működő czirkuszt a közönség pártolni fogja.

— **Megtalált gyermeki** Tamás József vajasdi gazdaember 3 éves kis leányát ezelőtt 2 évvel az alvinczi koldusok egyike elrabolta; a helybeli fazekasok, a kik Tamásnál szoktak szállva lenni kedden ráismertek a gyermekre, kikérdezték a kicsikét, a ki most 5 éves — megmondta, hogy ő neki már volt egyszer mamája. A rendőrség átadta a gyermeket apjának.

— **A sertésvész megyénkben** több helyen ütötte fel fejét, így különösen N.-Enyed, M.-Csesztve és Sorostélyon. A legszigorúbb elkülönítés, fertőztelemítés van elrendelve; nem szabad tovább a sertéseket más megyébe eladni, elhajtani. Nagy haj, nagy veszteség ez szegény gazdáinkra nézve.

— **Felosztatott kaszinó.** A balázsfalvi kaszinót, mely a magyarfaló románok főfészke, a belügyminiszter rendeletileg betiltotta s feloszlatta.

— **Halálozás.** A postatávirda hivatalon gyászlobogó hirdeti az erdélyi postatávirda igazgatónak Baróthy Jenőnek f. hó 25-iki halálát. Az elhunytban a postaintézményen kívül a kolozsvári társadalmi élet is egyik kiváló alakját veszti.

— **Anyakönyvi kerületünk.** A belügyminiszter közzétette a hivatalos lapban az új anyakönyvi kerület beosztását. E szerint Alsó-Felérmege, Torda-Aranyosmege és Szeben vármegye egy kerületet alkotnak, mely anyakönyvi kerület sz. helye Nagy-Enyed lesz.

— **Csendörök öröme.** A csendőrségi költségvetésnél az országgyűlés a létszámemelést is megszavazta volt. Ennek következtében július hó 1-én 300 altiszt valóságos őrmesterré és 60 altiszt valóságos őrzetővé nevezetetik ki, mely előléptetések az összes csendőrkertületi állományban arányosan fognak megoszolni.

— **Gyilkosság.** Bucsumból írják nekünk, hogy Marian Nikoláje és Jank György, egymásnak halálos ellenségei iddólgáltak az ottani depóban, a miközben nem állhaták meg szó nélkül. Addig szórták egymásra az szitkokat, míg végre Marian kifogyott a békettűrésből, előre rántotta ódon revolverét s egy a mellnek szegezett lövéssel leterítette gyűlölt ellenfelét. A gyilkost elfogták.

— **Milleniumi főjelentés** szerkesztésével bizta meg Dániel kereskedelemügyi miniszter Matkovics Sándor nyug. államtitkár. E főjelentés emellett, hogy részleteiben mutatja majd be a kiállítást, adni fogja az ország közgazdasági leírását is.

— **A balázsfalvi diákok maturája.** A balázsfalvi gör. kel. gymnasium ez évi érettségi vizsgálatát a közoktatási miniszter rendeletből bizonytalan időre elhalasztotta a közös fotográfiajukra írt tüntető jelmondat miatt, mely ügyben a szigorú vizsgálat már megindult. Ugy halljuk, egy tanár is van a „szósz“-ban. Ugyancsak itt, az érseki fészekben a gör. keletiek tanítóképesítője sem ütött ki fényesen s világosságot vet arra, mint respektálják az oláhok érsekkükkel egyetemben a magyar törvényt. Dr. Havas Gyula kir. tanfelügyelő ugyanis a tanképesítő — vizsgálaton: az írásbelin 13 tanuló t, a szóbeli 42 tanuló közül 24-et visszavetett hiányos magyar nyelvi ismereteik miatt.

— **Milleniumi ellátási vállalat.** Az ezredéves országos kiállítást látogatók számára a székes fővárosban már is megalakult egy vállalat „Mentor“ czimen, mely 10000 frt óvadékot tett le a kereskedelemügyi miniszternél biztosítékul. A vállalat célja a látogatókon mindenképpen segíteni és könnyíteni. E célra ellátási könyvecskéket ad, melynek az az előnye, hogy szükségtelen magával pénzt hordani, mert a könyvecske szobáról, reggeli, ebéd, vacsoráról, kiállítási belépti jegyről, közlekedésre, szórakozásra külön szelvényekkel szolgál; azonkívül játszik a tombolán és még 7 napra ezer forint erejéig baleset ellen is biztosítva van. A hét napra szóló könyvecske ára 42 frt. és heti egy frtos részletfizetésre is kapható.

— **A legujabb oláh röpirat.** Az oláh kérdés Erdélyben és Magyarországon cím alatt Occasian G., a Párisban élő ismert oláh agitátor, új röpiratot adott ki, mely épúgy, mint eddigi többi röpirat is, csak úgy hemzseg a bazuságoktól és irányzatos ferdítésektől. Erdélyben, ugymond, a magyarok csakis a románok leigazásával tudnak urakoldni, mert az 1867. alkotmányt meghamisílják és lábbal tiporják. Az Erdélyben élő sok millió oláhnak a parlamentben egyetlen egy képviselője sincs; az oláhok részére megállapított választási ceuzus kilenczszor oly nagy, mint a magyaroké; 80,896 magyar választó életfogytiglan föl van mentve e ceuzustól, mert magyar nemességgel bírnak. — A sajtószabadság és az egyesületi jog csak a magyarok részére van meg, a románok nem élvezik a politikai és polgári jogokat; vakmerőség egy nép lelkiismeretét oly rosszhangzásu, szegény és különös nyelv nevében megsérteni, mint amilyen a magyarok nyelve. A magyaroknak az a törekvése, hogy az orosz Kiewig terjeszszék ki befolyásukat, hajótörést kell, hogy szenvedjen, mert a kultura terjesztésének joga a keleten nem a magyarokat, hanem az oláhokat illeti meg. Occasian urnak ezt a legujabb hazudozását természetesen ismét ezer meg ezer példányban terjesztik,

De hogy bivőre még az oláhok közt sem fog találni, az bizonyos, minthogy ők maguk tudják a legjobban, hogy Occasian firkái mind ferdítések és hazugságok.

— **A hegyaljai esperes kerületnek** 1895 junius hó 18-án megtartott választó ülésében az erdélyi róm. kath. statusgyűlésre a főtisztelendő papság részéről főtisztelendő Csátó Lajos tövisi plebános, a világiak részéről Miksa Imre és Issekutz János lettek tagokul beválasztva.

— **Meghívó.** Tövisen a nagy Hunyady János által épített ósrégi róm. kath. templom javára 1895. junius hó 30. Löwe Sámuel ur kertjében Mazalik Vazul ur és tanítványai által tartandó, nagy hangversenynyel egybekötött nyári táncmulatság rendeztetik, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. A hangverseny műsora 15 csinos és változatos pontból van összeállítva. Belépti díj 50 kr. Családjegy 1 frt. Kezdeté d. u. 5 órakor.

— **Kolozsvár és a balázsfalvi érsek.** Kolozsvár szab. kir. város legutóbbi törvh. gyűlésén foglalkozott Mihályi érsek átiratával, melyben érseki székeének elfoglalását tudatja, s azt válaszolta, hogy az érseket hazafias működésében mindig készséggel fogja támogatni.

— **A nagy-enyedi ipartestület ügye.** A nagy-enyedi ipartestület létesítése végett alkotott szabályrendeletet némely csekélyebb módosítás végett a kolozsvári keresk. és iparkamara visszaküldte a városi tanácshoz.

— **Pályázat** van kiírva Abrudbányán a megüresedett tanácsos — jegyzői állásra. Évi járandóság 800 frt és 12 türkőméter tűzi fa.

— **Lehet fürödni!** „Jaeger bácsi“ panaszkodott legjobban, hogy még mindig hideg az idő és nem akar beütni már is a kánikula. A bajon úgy vélt segíteni, hogy teljesen elkészíttette az uszodát s aztán megvizsgáltatta a vizet. Mintha tudta volna, hogy mire megnyitja, hát az idő is alkalmazkodik az uszodához. A kinek kedve van, most már kereshet üdülést a patak „fodros“ hullámaiban. Csakhogy újabb panaszra lesz oka Jaeger uramnak, mivel jóformán megkétszerezte a a fürdődíjat. Közegészségi szempontból is káros ez a magas díj s azt hisszük, a hogy hatóság is beleszól a dologba, mert a közönséget kizsákmányolni ily fontos ügyben nem szabad!

— **Diszalbum Erdélyről.** Az E. K. E. kolozsvári gyűlésén diszalbum kiadását határozta el, mely a milleniumra fog megjelenni. Ezen albumban Erdély legszebb és vadregényes vidékei lesznek csinos és művésziesen kiállított képekben a világnak bemutatva. Minden fénylapot vonzó leírás fog kísérni magyar, franczia angol, olasz és német szövegben. Goró Lajos e célból már a jövő hónapban beutazza Erdélyt.

— **Éjjeli vizit.** Vasárnap éjjel egy pénzre szomjazó uri ember tett látogatást Fischer főrabbinál. Az udvar felőli ablakon keresztül, melynek külső szárnya nyitva volt, a belső pedig csak betámasztva, tette meg a tolvaj a nevezetes vizitet, a ki ugylátszik ismerte a házban a járást. A szobákon az irodának tartott, a hol fiókot fiók után kutatót át s szórta az aktákat halomra. Miután köztük bankó nem akadt, szomoruan, tán bosszusan is, hagyta el az irodát, s ugyan azon úton, melyen jött, a szobában levő ezüst holmikat meg sem érintve, távozott. Ez az eset is éjjeli őreink éberségére vall, akik mellett nyugodtan (?) alhatunk.

— **A sétáló bőrök.** A vizaknai szlites kamrából vasárnap virradatra 39 kecskebőr megugrott. Hosszas keresgélésnek utánna harmadnapra 17 drb visszajött a kóborlásból, de 22 darabra karantént rendelt el egy mundryi atyafi. Az egész história csodálatos volna, ha ki nem derül, hogy a Mundryra és vissza felé sétáló bőröknek Puj István nevű legény volt a gárdedámjuk. Egyebekben neki meg a rendőrség ajánlotta fel a lovagias védelmét.

— **Szőrnyű felhőszakadás** volt f. hó 20-án Akmáron, mely Zdrink Juon és Zdrink György nevű 17 és 15 éves cigányfiúkat menthetetlenül magával sodorta.

Nyilttér*)

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 méterenként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordutára küld: **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájczba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal a szerk.

ENDERS-féle MŰLOV ARDA

GYULAFEHÉRVÁRT.

— 50 személy és 30 idomított ló. —

Ma csütörtökön és mindennap
nagy diszeloadás

a magasabb műlovglás, testgyakorlat és némajáték köréből.

Mindennap új és változatos műsorral, melyek közül különösen kiemelendők:

Marianne kisasszony
parforce-lovarnó.Simon ur
mint Jockey.Jóé és Max
eredeti magyar zene-
bohócok.Francines ur
mutatványai kettős
nyujtón

Záradékul:

Julius Caesar diadalútja

nagy balletjelenet 8 nő és 8 férfi által

Kezdetek este 8 órakor.

Mélyen tisztelt közönség! Midőn legjobban szervezett és kitűnő erőkből álló műlovardámmal a városban előadásainkat megkezdeni szerencsések vagyunk, egyben kérjük a n. érd. hely. bel. és vidéki közönség szíves pártfogását, mely által egy valóban ritkán található élvezetes és tanulmányos időtöltésben fog részesülni.

Tisztelettel

M. Enders, tulajdonos.

V. Merkel, igazgató.

302—1895 szám bir. végr.

68 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósa 4894—1891 polg. számú kiküldetési végzése által „Albina” nagy-szebeni takarékos és hitelintézet végrehajtató javára gyulafehérvári Reisz József és társai ellen 490 frt. tőke, ennek 1891. év július hó 20-ik napjától számítandó 6%, kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 25/XI-1891 lefoglalt és 540 frt. 50 kr-ra becsült és pedig még hátralékban lévő 292 frt. 70 kr. tőke, ennek 1892. november 12-től járó 6% kamata, megállapított 24 frt. 66 kr. hátralékos költség, úgy most az árverés kifizetésével felmerült s még ezután felmerülendő költségeknek behajtása végett Reisz Józsefnél lefoglalt 1 zongora, 1 tűzmentes pénzszekevény, többféle házbútorok, és 1010 liter óborból álló ingóságok nyilvános, árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3409 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Gyulafehérvárra a városháza előtt leendő eszközölésére 1895. évi július hó 4-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kifizetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőzőleg kielégítéssel tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttéknél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárra 1895. évi július hó 22-ik napján.

Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

SARG-féle egészségileg
megvizsgált

Számталanszor kipróbált

és orvosilag ajánlott, egyszersmind

Fogtisztító és fentartó szer

Mindenütt kapható.

138 14-40

200 frt.

keresetű havonként tisztességes módon minden tőke és kockázat nélkül, egy eladásra szánt és nagy keresletnek örvendő hasznos cikk forgalomba hozatala által. Feltételek megszerzésétől „Ohne Risiko” czim alatt M. Dukes hirdetési irodájában. Bécs I. Wolzeile 6-8.

61 1—10

Richters
Tinct. Capsici Comp.

Dieses auch unter dem Namen: „Anker-Pain-Expeller“ bekannte, wahrhaft volkstümliche Hausmittel hat sich seit nunmehr 25 Jahren als beste schmerzstillende Einreibung bei Gicht, Rheumatismus, Gliederreizen usw. glänzend bewährt. Es hat in allen Ländern der Erde eine große Verbreitung und infolge seiner sicheren Wirkung eine so allseitige Anerkennung gefunden, daß es jedem Kranken mit Recht empfohlen werden darf. Die

TINCT. CAPSICI COMP.

(Anker-Pain-Expeller)

hat ihre hervorragende Stellung unter den schmerzstillenden Einreibungen siegreich behauptet, trotz mancherlei Anfeindung und trotz zahlreicher Nachahmungen; das ist gewiß der beste Beweis dafür, daß das Publikum sehr wohl das Gute vom Schlechten zu unterscheiden vermag.

Um keine wertlose Nachahmung zu erhalten, sehe man beim Einkauf nach unserer Schutzmarke, dem roten Anker, und weise jede Flasche ohne diese Marke als unecht zurück. Zu haben in den Apotheken zum Preise von 40 fr., 70 fr. und 1 fl. 20 fr. die Flasche; in Budapest beim Apotheker Josef von Török.

Richters Fabrik in Rudolstadt, Thür.

Világhírű!!

Baar Rudolf

Szótküldési üzlete:
Innsbruckban (Tirol)

Rudolf ut 4. sz. a.

Ajánlja

Valódi Tiroli Loden

szövetét urak és hölgyek figyelmébe. Have-
lokjai, esőköpenyei stb. teljesen vízmentesek és mint legszebb és legolcsóbb kiállításnak ismeretes.

Arjegyzők és minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Világhírű!

Azt a régi és igaz közmondást, hogy

„Vásárolj a nagy, és ne a kis kovácsnál”

az én áruházamra nézve joggal mondhatom, mert csak egy oly nagy üzlet, mint az enyém képes közpénzzel való bevásárlásra által óriási árukészletet, és az ebből folyó előnyöket, a vevők javára háromszorozni.

Ingerlő minták privát vevőimnek ingyen és bérmentve. Mintakönyvek még soha nem látott gazdag tartalommal, szabók részére bérmentesítetlen.

Öltöny szövetek.

Peruvien és Dosking a magas clerus részére, előirat szerinti szövetek a cs. és kir. hivatalok részére és Veteránok, tüzoltók, tornászok, liveek részére. Billiárd és játékasztalokhoz való posztók, kocsiáthuzatok. Urak s nők részére a legnagyobb raktár steieri, kártneri, tiroli stb. lodenkből az eredeti gyári árak mellett. Oly nagy választékban, hogy egy 20-szoros concurrens nem bírja felülmúlni. Legnagyobb választék csakis finom tartós női posztókból a legdivatosabb színekben. Mosó-szövetek. Utazó-plaidok 4 fittól 14 fittig. és még szabók részére, (a. m. újjbélések, gombok, tűk, ezernék stb. stb.)

Erdemleges, becsületes, tartós, tiszta gyapjú posztó árak és nem olcsó rongyok, melyek alig a szabódíjért állanak, ajánl

Stikarofsky János

Brünnben.

Legnagyobb gyári posztó raktár fél millió frt. értékben

Csakis utánvételt mellett küld.

Figyelmeztetés! Vannak ügynökök, kik azon ürügy alatt, hogy „Stikarofsky-féle árut”, vagyis az ő fogyhatatlan cikkeiket szótkák elárulsítani, házának. Tájékoztató tudomásra adom, hogy én az ily embereknek semmi nemű feltételek alatt sem adok el árut.

Mack féle
Dupla-
Keményítő

Egyedüli gyártója a feltaláló: Mack Henrik Ulm a. D.

a legegyszerűbb és leggyorsabb mód gallérokat, kézelőket stb. csekély fáradsággal úgy keményíteni, hogy oly szépek, mint ha újak volnának,

kizárólag abban áll, hogy Mack dupla keményítőjével keményítjük azokat.

Aki egyszer használta, mindig csak ezt alkalmazza. Mindenütt kapható 3, 10 és 20 krajcáros Cartonokban. Főraktár osztrák magyarországi részére: Voith Gottlieb, Bécsben III.

Védjegy.

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, búzós lehelet, felfútság, savanyú, felbőffőség, hasmenés, gyomorfájdalom, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomorfelületénél ételekkel és italokkal, gillisták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajoknál a Mária-czelli gyomorcseppek évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: Török József gyógyszer-tára Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kesztő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Gyulafehérvárra;

Frölich Gyula gyógyszerésznél,

Szászsebesen;

Reinhardt J. C. gyógyszer-tárában

Hölgyeim!

tegyenek egy kísérletet

a Bergmann féle

liliumtej-szappannal

Bergmann és társától, Dresden-Te-

schen a. E.

(Védjegy: Két bányász férfi.)

Ez a legjobb szappan nyári szeplő ellen, valamint kitűnő szer finom fehér, rózsás arc szín fejlesztésére.

Kapható: Frölich Gy. gyógyszer-tárában drbja 40 kr.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első cs. és kir. kizár. szabadalom.

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Wien, III. Hauptstrasse 120. sz. saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai raktárak, vasút-, ipar-, bánya és hamortársulatok, építkezési vállalatok, VALLALKOZÓK és ÉPÍTŐMESTEREK, valamint gyártó- és szállítója. — Ezen homlokzatfestékek, melyek mészen oldhatók, száraz porított állapotban, 40 különféle színminőségben, kilonként 16 krtól feljebb szállítatnak és a festékszín tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz. — Mintalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.

Nyomatott Papp Györgynél püsp. lye. nyomd. Gyulafehérvárra.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.